भोजानीकेन शिष्टेन कलिङ्गारट्टवाह्लिकैः । कृतवर्म्मा वृतो राजन् प्रायात् सुजवनैर्हयैः । ८९५
पदातिगणसंयुक्तस्त्रस्तो राजन् भयार्द्दितः । उलूकः प्राद्रवत्तत्र दृष्ट्वा द्रोणं निपातितं ।
दर्शनीयो युवा चैव शौर्य्ये च कृतलक्षणः । दुःशासनो भृशोद्विग्नः प्राद्रवद्गजसंवृतः ।
रथानामयुतं गृह्य त्रिसाहस्रांश्च दन्तिनः । वृषसेनो ययौ तूर्णं दृष्ट्वा द्रोणं निपातितं ।
गजाश्वरथसंयुक्तो वृतश्चैव पदातिभिः । दुर्य्योधनो महाराज प्रायात्तत्र महारथः ।
संशप्तकगणान् गृह्य हतशेषान् किरीटिना । सुशर्म्मा प्राद्रवद्राजन् दृष्ट्वा द्रोणं निपातितं । ८९०
गजाश्वरथान् समारुह्य व्युदस्य च हयान् जनाः । प्राद्रवन् सर्व्वतः सङ्घे दृष्ट्वा रुक्मरथं हतं ।
त्वरयन्तः पितॄनन्ये भ्रातॄनपि च मातुलान् । पुत्रानन्ये वयस्यांश्च प्राद्रवन् कुरवस्तथा ।
चोदयन्तश्च सैन्यानि स्वसीयांश्च तथा परे । सम्बन्धिनस्तथा चान्ये प्राद्रवन्त दिशो दश ।
प्रकीर्णकेशा विध्वस्ता न द्वावेकत्र धावतः । नेदमस्तीति पुरुषा हतोत्साहा हतौजसः ।
उत्सृज्य कवचानन्ये प्राद्रवंस्तावका विभो । अन्योन्यं ते समाक्रोशन् सैनिका भरतर्षभ । ८९५
तिष्ठ तिष्ठेति न च ते स्वयं तत्रावतस्थिरे । धुर्य्यानुत्सृज्य तु रथान् भूषणैश्चाप्यलङ्कृतान् ।
अधिरुह्य हयान् योधाः क्षिप्रं पद्भिरचोदयन् । द्रवमाणे तथा सैन्ये त्रस्तरूपे हतौजसि ।
प्रतिस्रोत इव ग्राहो द्रोणपुत्रः परानियात् । तस्यासीत् सुमहद्युद्धं शिखण्डिप्रमुखैर्गणैः ।
प्रभद्रकैश्च पाञ्चालैश्चेदिभिश्च सकेकयैः । हत्वा बहुविधाः सेना पाण्डूनां युद्धदुर्म्मदाः ।
कथञ्चित्सङ्कटान्मुक्तो मत्तद्विरदविक्रमः । द्रवमाणं बलं दृष्ट्वा पलायनकृतक्षणं । ८९०
दुर्य्योधनं समासाद्य द्रोणपुत्रोऽब्रवीदिदं । किमियं द्रवते सेना त्रस्तरूपेव भारत ।
द्रवमाणे च राजेन्द्र नावस्थापयसे रणे । त्वञ्चापि न यथा पूर्व्वं प्रकृतिस्थो नराधिपः ।
कस्मिन्निदं कृते राजन्नथ सिंहे बलं तव । एतामवस्थां सम्प्राप्तं तन्ममाचक्ष्व कौरव ।
कर्णप्रभृतयश्चेमे नावतिष्ठन्ति पार्थिव । अन्येष्वपि च युद्धेषु नैव सेनाऽद्रवत्तथा ।
कच्चित् चेमं महाराज तव सैन्यस्य भारत । तत्र दुर्य्योधनः श्रुत्वा द्रोणपुत्रस्य भाषितं । ८९५
घोरमप्रियमाख्यातुं नाशक्नत् पार्थिवर्षभः । भिन्ना नौरिव ते पुत्रो निमग्नः शोकसागरे ।
बाष्पेणापिहितो दृष्ट्वा द्रोणपुत्रं रथे स्थितं । ततः शारद्वतं राजन् सव्रीडमिदमब्रवीत् ।
शंसेह पूर्व्वं भद्रन्ते यथा सैन्यमिदं द्रुतं । अथ शारद्वतो राजन्नार्त्तिमार्च्छन् पुनः पुनः ।
शशंस द्रोणपुत्राय यथा द्रोणो निपातितः ।
॥ कृप उवाच ॥ वयं द्रोणं पुरस्कृत्य पृथिव्यां प्रवरं रथं । प्रावर्त्तयाम सङ्ग्रामं पाञ्चालैरेव केवलैः । ८९०
ततः प्रवृत्ते सङ्ग्रामे विमिश्राः कुरुसोमकाः । अन्योन्यमभिगर्ज्जन्तः शस्त्रैर्देहानपातयन् ।
वर्त्तमाने तथा युद्धे चीयमाणेषु संयुगे । धार्त्तराष्ट्रेषु संक्रुद्धः पिता ते ऽस्त्रमुदैरयत् ।
ततो द्रोणो ब्राह्ममस्त्रं विकुर्व्वाणो नरर्षभः । न्यहन् यच्छाचवान भल्लैः शतशो ऽथ सहस्रशः ।
पाण्डवाः कैकया मत्स्याः पाञ्चालाश्च द्विजोत्तम । सङ्घे द्रोणरथम्प्राप्य व्यनशन् कालचोदिताः ।